

Примѣчаніе. Право то ми да ся представляватъ въ Семинарія та юноши тѣ, подиръ смертъ та ми, передавамъ го на Гг. душеприказчики тѣ ми,

§ 16.

За что то наетъ атъ ми е, да ся раздаде по между соотечественници тѣ ми и братята, Бѫлгаре, просвѣщеніе то, за това имамъ желаніе да образуя за тяхъ, пакъ отъ тяхъ, достойни учители и преподаватели. За това реченный атъ юноша ся назначава отъ онези Габровски ученици, кои то показавъ по много умственни дарованія и ся испровожда въ Одесса за речenna та цѣль. Кога ще го испроводятъ, директоритѣ обязватъ баща му письменно, какво, катося образуе, или Одесски тѣ душеприказчики го намѣрятъ за добро, той има, безъ отговарваніе да ся варце въ Габрово, и да поеме тамъ място то на учителя съ пазарена плата, кое то, ако той не сторе, душеприказчики тѣ иматъ право да поискатъ назадъ отъ него пари тѣ, что ся похарчихъ на ученіе то му съ проценти тѣ, и освенъ това, и штрафъ (джереме) за училище то двѣ тысячи (хиліади) рубли сребарни. Кога воспитаникъ атъ стане на мѣжки возрастъ, тогава и той потврждава условіе то, что направи баща му въ сила та му и неприкосновенность. Юношъ атъ, что ся испроважда за Одесса, да не е по младъ отъ 14 и по старъ отъ 17 години: той трѣба да знае Бѫлгарскій атъ языкъ, и да познава малко неколко науки и други язици. Той най перво требува да има отличие въ добро поведеніе, благонравіе, прилежаніе на ученіе то и повиненіе на наставници тѣ си и душеприказчики. Кога покаже блестящи успѣхи, и добіе одобреніе то и хвала та на наставници тѣ си и душеприказчики, тогава има право да прибави на име то си и мое то име; на това